

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

Гендерна політика – сукупність теоретичних принципів і практичних заходів, які розробляються й реалізуються державою у сфері взаємовідносин між статевими групами суспільств з метою забезпечення певних можливостей для чоловіків і жінок у використанні економічних і соціально-політичних прав.

Громадське об'єднання – це добровільне формування, що виникло як результат вільного волевиявлення громадян, об'єднаних на основі спільності інтересів, у тому числі нерідко і політичних.

Громадські організації – це масові об'єднання громадян, створені на основі самоуправління та самодіяльності з метою захищати інтереси певних груп населення (соціальних, професійних, молодіжних, культурно-освітніх та ін.).

Громадські органи – це особливий вид громадських об'єднань, що створюються переважно при державних органах і є формою прояву суспільної активності мас.

Демократичний соціалізм – соціально-економічна і політична концепція, яка проголошує трансформацію капіталізму в соціалізмі шляхом перманентних реформ, поглиблення і розвитку демократії.

Доктрина – вчення, наукова або філософська теорія, система поглядів, керівна політична програма.

Екстремізм – прихильність в ідеології та політиці крайніх поглядів і засобів у досягненні певних цілей.

Ідеал політичний – ціннісно-світоглядне відображення та впорядкування соціально-політичних реалій у вигляді мети, образів, уявлень про майбутнє.

Ідеократія – верства професійних ідеологів, які культивують залежність суспільної свідомості від ідеології.

Ідеологія – це теоретично узагальнена система поглядів і переконань стосовно суспільства, в якій теоретичне та емпіричне знання переплітається з віруваннями і ціннісними орієнтаціями.

Ідеологія політична – система концептуально оформлених уявлень, ідей і поглядів на політичне життя, яка відбиває інтереси, світогляд, ідеали, умонастрої людей, класів, націй, суспільства, політичних партій, громадських рухів та інших суб'єктів політики. Ідеологія політична може розглядатися як форма суспільної свідомості й як явище культури.

Консерватизм – політична ідеологія і практика суспільно-політичного життя, що орієнтуються на збереження і підтримання існуючих форм соціальної структури, традиційних цінностей і морально-правових засад.

Лібералізм – політична та ідеологічна течія, що об'єднує прихильників парламентського ладу, приватної власності, вільного підприємництва і демократичних свобод.

Націоналізм – теорія і практика етнічних і соціально-політичних відносин у суспільстві, що ґрунтуються на самоідентифікації нації у розв'язанні політичних, державних, економічних, соціокультурних проблем суспільного розвитку країни, традиціями, станом суспільної психології та специфікою довколишнього соціосередовища.

Патріотизм – любов до батьківщини, почуття відповідальності за її долю, готовність і здатність служити її інтересам та сприяння її успіхам у сферах внутрішнього життя й на міжнародній арені.

Переконання – це осмислені, стійкі мотиви діяльності людей, що виявляються в їхніх діях, вчинках і поведінці.

Політична доктрина – основоположний принцип діяльності суб'єктів політичного процесу, заснований на певній політичній ідеології.

Політична свідомість – це система теоретичних та буденних знань, оцінок, настроїв і почуттів, за допомогою яких відбувається усвідомлення сфери політики соціальними суб'єктами (індивідами, групами, класами, спільнотами).

Психологічний вплив – це вплив на людей (на окремих індивідів і на групи), який здійснюється з метою зміни психологічних структур їхньої свідомості і підсвідомості, трансформації емоційних станів, стимулювання певних типів поведінки.

Солідарність – однаковість, спільність інтересів, активне співчуття певним діям або судженням; соціальна згуртованість, єдність дій, спільна діяльність, в ході якої досягаються певні цілі, розв'язуються суспільні проблеми, реалізуються спільні інтереси.

Соціал-демократія – політичний рух та ідеологія, що поєднують соціалістичні уявлення про суспільство соціальної справедливості з деякими ліберальними ідеями і цінностями.

Соціалізм – вчення і теорії, які утверджують ідеал суспільного устрою, заснованого на суспільній власності в різноманітних формах, відсутності експлуатації, справедливому розподілі матеріальних благ і духовних цінностей залежно від затраченої праці, на основі соціального забезпечення свободи особи.

Установка – це стан внутрішньої готовності (налаштованості) людей на специфічний для них прояв почуттів, інтелектуально-пізнавальної і вольової активності, динаміки і характеру спілкування, предметно-практичної діяльності і т.д., що відповідає наявним у них потребам.